

CALRE

Konferens för de regionala lagstiftande församlingarna i Europa Förklarande not

CALRE samlar sjuttiofyra talmän från de europeiska regionala lagstiftande församlingarna: de spanska regionernas parlament, de italienska regionerna, de tyska och österrikiska federala staterna, de portugisiska regionerna Azorerna och Madeira, de skotska och nordirländska parlamenten (Förenade kungariket), Åland i Finland och de belgiska regionerna.

Efter år av bilaterala och multilaterala möten grundades CALRE genom en akt som undertecknades den 7 oktober 1997 i **Oviedo** i Spanien, och som påminde om de tre föregående försöken att ge de regionala parlamenten en plats och en roll i Europa:

1. Deklarationen från de europeiska regionernas sammanträde (Basel 1996), vars avsnitt 12.1 föreslog kontaktmekanismer mellan Europaparlamentet och de regionala parlamenten med tanke på det faktum att de är institutioner som representerar medborgarnas direkta vilja.
2. Stuttgarteserna, som utvecklades i maj 1997 på en internationell konferens som organiserats av delstatsparlamentet i Baden-Württemberg i samarbete med det Europacentrum för forskning om federalism i Tübingen om Europaunionens regionala parlaments roll inom ramen för den europeiska politiken.
3. Deklarationen som undertecknats av Tyskland, Österrike och Belgien i oktober 1997, som hänförde sig till en av Stuttgarteserna om subsidiaritetsprincipen som fastställts i Maastrichtfördraget. Denna deklaration förespråkade att principen inte bara skulle utsträckas till relationen mellan unionen och medlemsstaterna utan även till delstaterna och regionerna med hänsyn till att dessa tillerkänts en lagstiftningskompetens av den nationella konstitutionen.

Den andra konferensen, som ägde rum i **Salzburg** (den 6-8 oktober 1998), avsåg tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Deklarationen föreslog:

1. Möjligheten att regionerna direkt ska kunna försvara sin lagstiftningsmakt inför Europadomstolen.
2. Upprättandet av en lista som tydligt anger regionernas kompetenser och som borde inkluderas i Europaunionens fördrag.
3. En förstärkning av samarbetet mellan Europaparlamentet och de regionala parlamenten, utan att Regionkommitténs kompetenser minskas.

Vid sitt tredje sammanträde i **Florens** (den 17-18 maj 1999), koncentrerade sig CALRE på nedanstående punkter:

1. Vikten av relationerna mellan delstaterna och regionerna med lagstiftningskompetens för att sprida de europeiska medborgarnas intryck. I den avsikten avsåg man att inrätta en kommission för europeiska frågor i alla regionala parlament och att föra fram en rad informations- och utbytesinitiativ.
2. Det officiella erkännandet av relationerna mellan de regionala församlingarna med lagstiftningskompetens och Europaparlamentet och att detta ska inkluderas i fördragstexten. Samtidig anhöll man också om en ändring i Europaparlamentets reglemente i avsikt att tillåta CALRE:s representanter delta i arbetet i Kommissionen för regional politik såväl som i andra kommissioner då man behandlar frågor som har regional betydelse.
3. Regionernas lagstiftande församlingars deltagande vid godkännandet av beslut som rör den sociala och territoriella sammanhållningen liksom de som rör utvidgningen av Unionen.

I **Santiago de Compostela** den 28 de oktober 2000, preciserade CALRE sitt handlande avseende modifikationerna av fördragen. Konferensen gav företräde åt huvudpersonerna i fördragsreformen, varvid personliga representanter för medlemsstaternas regeringschefer och ambassadörer från de permanenta representationerna vid Europaunionen var närvarande för att illustrera Regeringskonferensen år 2000. CALRE antog slutligen en resolution om de grundläggande rättigheterna.

De europeiska regionala lagstiftande församlingarnas 5:e konferens ägde rum i **Funchal** (Madeira), från den 28 till den 30 oktober 2001, där man, förutom att godkänna ett nytt reglemente som ersättning för det mycket summariska reglementet som antagits 1999 av Florenskonferensen, enhälligt antog ett dokument kallat "Madeiradeklarationen", som lade tonvikten på behovet av en korrekt och välbalanserad tilldelning av befogenheter på europeisk, statlig och regional nivå (i synnerhet inom ramen för uppföljandet av Europakonventet och den mellanstatliga konferensen 2003).

Konferensen antog också ett dokument från Kataloniens parlament om relationerna mellan de regionala parlamenten och Europaparlamentet och tog del av en rapport från talmännen för parlamenten i Aostadalen och Nordirland om de regionala parlamenten i Interneteran. Den antog också en deklaration om terrorismen.

De europeiska regionala lagstiftande församlingarnas 6:e konferens ägde rum den 28 och 29 oktober 2002 i **Bryssel**. Konferensen antog enhälligt den så kallade Brysseldeklarationen, i vilken talmännen framhöll behovet av att förstärka CALRE:s relationer till Europaparlamentet och till Regionkommittén och viljan att delta och aktivt bidra till Europakonventets arbete.

Den 7:e konferensen ägde rum i **Reggio Calabria** den 27 och 28 oktober 2003. Där antogs bland andra dokument Reggio Calabria-deklarationen, där talmännen för de europeiska regionala lagstiftande församlingarna uttalade sig om Europakonventets arbete. De tog bland annat upp frågan om upprättandet av kontakter med de enligt turordningen aktuella

ordförandena för Konferensen mellan organ för EU-frågor (COSAC) och relationerna med Europaparlamentet, Regionkommittén och Kommissionen. Såsom bilagor till deklARATIONEN inkluderade CALRE ett dokument om konferensens strategier och arbetskalendariet, slutdeklARATIONEN från den fjärde konferensen för talmän i huvudstadsregionernas parlament inom Europeiska unionen, som hade hållits i Berlin den 23-25 februari 2003, deklARATIONEN från talmännen för de lagstiftande församlingarna i de europeiska ö-regionerna som är medlemmar i CALRE, som sammanträdde i Cagliari den 2 maj 2003, samt ett dokument om de regionala parlamentens åtagande vad beträffar den nya informationsteknologin.

CALRE:s 8:e plenarsammanträde ägde rum den 25 och 26 oktober 2004 i **Milano**. Mötet handlade om fördragsprojektet genom vilket man upprättar en konstitution för Europa och om subsidiaritetsprincipen; tillämpningen av principerna för styrelseformer och samarbete med Europakommissionen genom upprättandet av den så kallade strukturerade territoriella dialogen; det europeiska interparlamentariska samarbetet och COSAC; om representation och regional demokrati; federalism, regionalism och decentralisering; och önskan att förstärka samarbetet med de europeiska och nationella institutionerna. Allt detta upptogs i "MilanodeklARATIONEN", som inkluderade såsom bilagor en specifik deklARATION om det nya konstitutionsfördraget och om tillämpningen av subsidiaritetsprincipen, en annan om ratificeringen av konstitutionsfördraget och som stöd för Europaidén och, slutligen en sista om det interparlamentariska europeiska Medelhavssamarbetet.

Den nionde konferensen hölls i Barcelona den 24 och 25 oktober 2005. På denna konferens antogs "**Katalonien-deklARATIONEN**" i vilken tas upp frågor som det unionens erkännande av regionerna med lagstiftningsbefogenhet och av deras parlament. Den innehåller en begäran till EU-kommissionen och till övriga institutioner, om nödvändiga åtgärder för ett omsättande i praktiken av procedurerna som möjliggör ett deltagande från regionparlamenten med lagstiftningsmakt i kontrollen av subsidiaritetsprincipen, inom ramen för den nya verkligheten som präglas av en utvidgning av Europeiska unionen och inträden i den monetära unionen. Den betonar även en starkare regionaliserings- och decentraliseringsprocess genom att känna till olika regionala erfarenheter och samsarbetsaktiviteter.

Till denna deklARATION tillkommer en bilaga med förslagen om deltagande från regionparlamentens sida i kontrollsystemet för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Å 2006 hölls i Venedig 30 - 31 oktober den tionde konferensen för de europeiska, lagstiftande församlingarna. Under detta evenemang, vilket utgjorde tioårsjubileet för konferensens konstituerande, framhövs inom ramen för subsidiaritetsprincipens tillämpande, det nya förfarandet som sattes av kommissionen samt resultaten från testerna av hjälpnätverket för subsidiaritet som har genomförts av kommuner och lokala regeringar utan lagstiftningsbefogenhet. Den pekar även på behovet av att i ett protokoll till stadgorna erkänna den konstitutionella rollen hos regioner med lagstiftningsbefogenhet.

Andra överväganden som tas upp i "**Venedig-deklarationen**" är behovet av interparlamentariskt samarbete och vikten av att de lagstiftande parlamenten i Europeiska unionen agerar i rätt tid när det gäller att informera medborgarna om ämnen rörande utvidgning och dialog med de nya medlemsstaterna i unionen. Denna deklaration avslutar med att erkänna det arbete som utförts av arbetsgrupperna inom CALRE, det arbete som utförts med unionsinstitutionerna, samt med att gratulera till bildandet av gruppen för regioner med lagstiftningsbefogenhet i regionkommittén.

Den 22 och 23 oktober 2007 hölls i Berlin den elfte Konferensen för talmän i lagstiftande regionala församlingar i Europa. Under denna sammankomst godkändes "**Berlin-deklarationen**", som anger huvuddragen för CALRE:s aktivitet under år 2008.

Under sammankomsten i Berlin gavs stor uppmärksamhet åt fördraget om reformering av unionen, och det betonades vilka framsteg detta har inneburit för Europas regioner, trots att det inverkar på behovet av att stärka det parlamentariska samarbetet. Talmännen gratulerade varandra till framstegen som uppnåtts i den nya texten gällande subsidiaritetsprincipen, med undantag för vissa kriterier som Kommissionen genomdrivit vid tillämpningen av denna princip. En källa till oro är den regionala politiken som ställs i utsikt i budgetreformen som Kommissionen förutspår, givet att de regionala parlamenten själva är lagstiftare beträffande regionbudgetarna.

Slutligen godkändes flera deklarationer som bilagor under loppet av denna sammankomst: om klimatförändringarna, fiskal federalism och en resolution för att stödja en stadga om regional demokrati.

Förteckning över deklarationer från CALRE:

- 1997- Oviedo-deklarationen **Bildande av CALRE**
- 1998- Saarländische Landtag – **Salzburg-deklarationen**
- 1999- Consiglio Regionale della Toscana – **Florens-deklarationen**
- 2000- Parlamento de Galicia – **Santiago de Compostela-deklarationen**
- 2001- Assembleia Legislativa da Região Autónoma da Madeira – **Madeira-deklarationen**
- 2002- Parlement Wallon – Bryssel-**deklarationen**
- 2003- Consiglio Regionale della Toscana – **deklarationen för region Kalabrien**
- 2004- Consiglio Regionale della Toscana – **Milano-deklarationen**
- 2005- Parlament de Catalunya – **Barcelona-deklarationen**
- 2006- Consiglio Regionale della Toscana – **Venedig-deklarationen**
- 2007- Landtag von Baden-Württemberg – **Berlin-deklarationen**
- 2008- Eusko Legebiltzarra /Parlamento Vasco – **Vitoria-deklarationen**